

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/50/EB**frá 23. júlí 1996****um samræmingu skilyrða fyrir því að öðlast innlend skipstjórnarskírteini til að flytja farm og farþega eftir skipgengum vatnaleiðum í bandalaginu(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Setja ber sameiginleg ákvæði um stjórn skipa í siglingum á skipgengum vatnaleiðum í bandalaginu. Fyrsta skrefið til að ná þessu markmiði var stigið með samþykkt tilskipunar ráðsins 91/672/EBE frá 16. desember 1991 um gagnkvæma viðurkenningu á innlendum skipstjórnarskírteinum fyrir flutning á vörum og farþegum á skipgengum vatnaleiðum ⁽⁴⁾.

Vegna ólíkra ákvæða í innlendri löggjöf í aðildarríkjunum sem lúta að skilyrðum til að öðlast skipstjórnarskírteini fyrir siglingar á skipgengum vatnaleiðum og þess að brýnt er að herða öryggiskröfur í siglingum á skipgengum vatnaleiðum í áföngum ber að samþykkja bandalagsreglur um útgáfu þessara skírteina til að koma megi í veg fyrir röskun á samkeppni.

Bandalaginu ber, í því skyni að tryggja nauðsynlega einsleitni og gagnsæi, að ákveða fyrirmynd að innlendu skipstjórnarskírteini sem aðildarríkin viðurkenna með gagnkvæmum hætti án kröfu um að skipt sé um skírteini og þau annast sjálf útgáfu á í samræmi við dreifræðisregluna.

Alþjóðleg samkeppni er ekki fyrir hendi á innlendum skipgengum vatnaleiðum sem ekki tengjast skipgengu leiðaneti annars aðildarríkis og því er ekki nauðsynlegt að lögbinda sameiginleg

ákvæði um afhendingu skipstjórnarskírteina sem sett eru í þessari tilskipun fyrir þessar vatnaleiðir.

Meginmarkmið þessara sameiginlegu ákvæða hlýtur að vera að auka öryggi í siglingum og vernda mannlíf. Því er nauðsynlegt að í fyrirnefndum ákvæðum séu settar fram lágmarkskröfur sem umsækjandi skal uppfylla til þess að öðlast skipstjórnarskírteini fyrir siglingar á skipgengum vatnaleiðum.

Kröfurnar sem um ræðir skulu að minnsta kosti varða lágmarksaldur til að stjórna skipi, líkamlegt og andlegt hæfi umsækjenda og starfsreynsla þeirra og þekkingu í tilteknum greinum sem lúta að stjórn skips. Aðildarríkjunum er heimilt að gera viðbótarkröfur sem varða sérstaklega þekkingu á tilteknum staðbundnum aðstæðum í því augnamiði að tryggja öryggi skips og manna um borð. Krafist er viðbótarfagkunnáttu til þess að sigla eftir ratsjá eða stjórna skipi sem flytur farþega.

Kveða ber á um viðeigandi málsmeðferðarreglur um breytingu á viðaukunum við þessa tilskipun. Því er við hæfi að nefndin sem komið var á fót samkvæmt 7. gr. tilskipunar 91/672/EBE aðstoði framkvæmdastjórnina ef breyta á viðaukunum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

1. Aðildarríki sem gefa út skipstjórnarskírteini fyrir flutning á vörum og farþegum á skipgengum vatnaleiðum í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, hér á eftir nefnt „skírteinið“, skulu gera það í samræmi við fyrirmynd bandalagsins sem er lýst í I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu grípa til allra viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir að skírteini séu fölsuð.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 23/97 frá 30. apríl 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. C 280, 6. 10. 1994, bls. 5.

⁽²⁾ Álit var skilað 25. janúar 1995 (Stjttíð. EB nr. C 102, 24. 4. 1995, bls. 5).

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 2. mars 1995 (Stjttíð. EB nr. C 68, 20. 3. 1995, bls. 41), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. desember 1995 (Stjttíð. EB nr. C 356, 30. 12. 1995, bls. 66) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. maí 1996 (Stjttíð. EB nr. C 152, 27. 5. 1996, bls. 46).

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. L 373, 31. 12. 1991, bls. 29.

3. Lögbært yfirvald í aðildarríkjunum skal gefa skírteinið út í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Taka ber tillit til séreinkenna vatnaleiðanna og skírteinanna sem um getur í 1. gr. tilskipunar 91/672/EBE, það er:

- skipstjórnarskírteinisins sem gildir fyrir allar vatnaleiðir í aðildarríkjunum, að undanskildum vatnaleiðum sem reglugerðin um útgáfu leyfa fyrir siglingar á Rín gildir um (Flokkur A),
- skipstjórnarskírteinisins sem gildir fyrir allar vatnaleiðir í aðildarríkjunum, að undanskildum vatnaleiðum sem liggja að sjó og um getur í II. viðauka við tilskipun 91/672/EBE og að undanskildum vatnaleiðum sem reglugerðin um útgáfu leyfa fyrir siglingar á Rín gildir um (Flokkur B).

4. Skírteini í flokki A eða flokki B sem aðildarríkin gefa út í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar gilda fyrir allar vatnaleiðir í bandalaginu í flokki A eða flokki B.

5. Með fyrirvara um 2. mgr. 8. gr. gildir leyfið fyrir siglingar á Rín, útgefið í samræmi við endurskoðaða gerð samningsins um siglingar á Rín, fyrir allar vatnaleiðir í bandalaginu.

6. Innlend skipstjórnarskírteini sem gagnkvæm viðurkenning gildir um samkvæmt tilskipun 91/672/EBE, sýnishorn er birt í I. viðauka við þessa tilskipun, og gefin eru út eigi síðar en 18 mánuðum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu gilda áfram án kröfu um að skipt sé um skírteini.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „lögbært yfirvald“: yfirvald sem aðildarríki tilnefnir til að gefa út skírteini eftir að það hefur gengið úr skugga um að umsækjandi uppfylli öll skilyrði;
- b) „skipstjórnandi“: maður sem hefur nauðsynlega hæfni og menntun og hæfi til að stjórna skipi á vatnaleiðum aðildarríkjanna og ber ábyrgð á siglingu um borð;
- c) „háseti“: maður sem hefur reglulega tekið þátt í því að stjórna skipi í siglingu á vatnaleiðum, meðal annars staðið við stjórnvöl.

3. gr.

1. Tilskipun þessi gildir um alla stjórnendur skipa sem flytja vörur og farþega og sigla á skipgengum vatnaleiðum: vélknúnum prömmum, dráttarbátum, stjakbátum, prömmum, lektulestum sem er ýtt eða lektum sem er raðað hlið við hlið og ýtt, að undanskildum:

- stjórnendum skipa sem flytja vörur og eru undir 20 metrum á lengd,

- stjórnendum skipa sem flytja farþega, en ekki fleiri en 12 manns auk áhafnar.

2. Aðildarríki er heimilt, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, að veita skipstjórnendum sem starfa einungis á innlendum vatnaleiðum sem ekki tengjast skipgengu leiðaneti annars aðildarríkis undanþágu frá gildissviði þessarar tilskipunar og gefa út innlend skipstjórnarskírteini fyrir þá með skilyrðum sem kunna að víkja frá þeim sem eru sett í þessari tilskipun. Í því tilviki gilda fyrnefnd innlend skírteini aðeins á þeim vatnaleiðum.

4. gr.

1. Umsækjandi skal uppfylla þær lágmarkskröfur sem settar eru fram í 5. til 8. gr. til að öðlast skírteini. Í skírteininu skal koma fram hvort viðkomandi skipstjórnandi hefur leyfi samkvæmt flokki A eða flokki B.

2. Gagnkvæm viðurkenning gildir um skírteinin sem aðildarríkin gefa út í samræmi við lágmarkskröfurnar sem um getur í 1. mgr.

5. gr.

Umsækjandi skal vera að minnsta kosti 21 árs til að öðlast skírteini. Samt sem áður er aðildarríkjum heimilt að gefa út skírteini fyrir einstaklinga sem eru 18 ára eða eldri. Aðildarríkjum er heimilt að gera viðurkenningu á skírteini í flokki A eða B sem annað aðildarríki gefur út háða sömu skilyrðum um lágmarksaldur og krafist er í viðkomandi aðildarríki vegna útgáfu skírteinis í sama flokki.

6. gr.

1. Umsækjandi skal sýna fram á líkamlegt og andlegt hæfi sitt í lækni- og sjúkum hjá lækni sem viðkomandi lögbært yfirvald viðurkennir. Í rannsókninni skal einkum athuga sjón- og heyrnarskerpu, hæfileika til að greina á milli lita, hreyfanleika hand- og fótleggja, ástand umsækjanda í taugageðlæknisfræðilegu tilliti og ástand hjarta hans og æða.

2. Þegar handhafi skírteinis nær 65 ára aldri skal hann gangast undir lækni- og sjúkum sem um getur í 1. mgr. innan þriggja mánaða og árlega eftir það. Lögbæra yfirvaldið skal votta á skírteininu að skipstjórnandi hafi gert skyldu sína í þessum efnum.

7. gr.

1. Umsækjandi skal leggja fram gögn sem sanna að hann hafi að minnsta kosti fjögurra ára starfsreynslu sem háseti á skipi sem siglir á skipgengum vatnaleiðum.

2. Til að unnt sé að taka starfsreynslu til greina þarf hún að vera viðurkennd af lögbæra yfirvaldinu í viðkomandi aðildarríki með færslu í þjónustubók hlutaðeigandi. Unnt er að afla sér slíkrar starfsreynslu á vatnaleiðum hvaða aðildarríkis sem vera skal. Ef um er að ræða vatnaleiðir sem liggja að hluta á yfirráðsvæði bandalagsins, t.d. Dóná, Elbe og Oder, skal taka til greina starfsreynslu sem er aflað hvar sem er á þessum vatnsföllum.

3. Heimilt er að stytta lágmarksstarfstímann sem um getur í 1. mgr. um mest þrjú ár:

- a) hafi umsækjandi prófskírteini sem lögbæra yfirvaldið viðurkennir og staðfestir að viðkomandi hafi hlotið sérþjálfun í siglingum á skipgengum vatnaleiðum sem í felst verkleg þjálfun í stjórn skipa. Styttingin skal ekki vera meiri en nemur þeim tíma sem sérþjálfunin stóð yfir; eða
- b) geti umsækjandi fært sönnur á að hann hafi að baki starfsreynslu sem háseti á skipi sem siglir á opnu hafi. Til þess að öðlast þriggja ára hámarksstyttinguna skal umsækjandi færa sönnur á að hann hafi að minnsta kosti fjögurra ára siglingareynslu á sjó.

4. Heimilt er að lækka lágmarksstarfstímann sem kveðið er á um í 1. mgr. um mest þrjú ár hafi umsækjandi staðist verkleg próf sem skipstjórnandi. Skírteinið skal í því tilviki aðeins gilda á skipum sem hafa sömu siglingaeiginleika og skipið þar sem verklega prófið fór fram.

8. gr.

1. Umsækjandi skal hafa staðist próf þar sem fagleg þekking er metin. Prófa ber að minnsta kosti í þeim almennu námsgreinum sem taldar eru upp í kafla A í II. viðauka.

2. Að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina getur aðildarríki farið fram á að skipstjórnandi standist viðbótarkröfur sem varða þekkingu á staðbundnum skilyrðum til siglinga á tilteknum vatnaleiðum, að undanskildum vatnaleiðum sem liggja að sjó og um getur í II. viðauka við tilskipun 91/672/EBE.

Aðildarríki getur, einnig að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, farið fram á að stjórnandi skips sem flytur farþega á tilteknum svæðum, þar sem um takmarkaða flutninga er að ræða, hafi meiri faglega þekkingu á sérákvæðum um öryggi farþega, einkum ef slys ber að höndum, eldur verður laus eða skipsskaði verður.

9. gr.

1. Til að fá heimild til þess að sigla eftir ratsjá skal skipstjórnandi vera handhafi sérstaks vottorðs sem viðkomandi lögbært yfirvald gefur út því til staðfestingar að hann hafi staðist próf þar sem lagt er mat á faglega þekkingu í þeim námsgreinum sem taldar eru upp í kafla B í II. viðauka.

Aðildarríkin skulu taka gild hæfisskírteini sem eru gefin út samkvæmt reglugerð um útgáfu hæfisskírteina sem veita heimild til að stjórna skipi eftir ratsjá á Rínarfljóti.

2. Viðkomandi lögbært yfirvald skal með áritun á skírteinið vitna um hæfni umsækjanda, sem uppfyllir skilyrðin sem um getur í 1. mgr., til að sigla eftir ratsjá.

10. gr.

Til þess að fá heimild til að stjórna skipi sem flytur farþega á vatnaleiðum í aðildarríkjunum skal annaðhvort stjórnandi skipsins eða annar úr áhöfninni vera handhafi sérstaks skírteinis sem viðkomandi lögbært yfirvald gefur út því til staðfestingar að hann/hún hafi staðist próf þar sem lagt er mat á faglega þekkingu í þeim greinum sem um getur í kafla C í II. viðauka.

11. gr.

Í samræmi við málsmeðferðina í 12. gr. getur framkvæmdastjórnin gert nauðsynlegar ráðstafanir í því augnamiði að breyta formi skipstjórnarskírteinisins í I. viðauka og kröfum um nauðsynlega fagþekkingu sem um getur í II. viðauka.

12. gr.

1. Nefndin sem komið var á fót samkvæmt 7. gr. tilskipunar 91/672/EBE skal aðstoða framkvæmdastjórnina við beitingu ákvæða 11. gr.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitnið skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanirnar sem öðlast gildi þegar í stað;

b) Séu ráðstafanirnar hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar ber framkvæmdastjórninni að greina ráðinu tafarlaust frá þeim. Ef svo ber undir skal framkvæmdastjórnin fresta því að ráðstafanirnar, sem hún hefur ákveðið, komi til framkvæmda um mest einn mánuð frá því að ráðinu var greint frá þeim. Ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan sömu tímamarka.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18 mánuðum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þegar í stað þau ákvæði sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

3. Aðildarríkin skulu, ef nauðsyn krefur, aðstoða hvert annað við framkvæmd þessarar tilskipunar.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. júlí 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

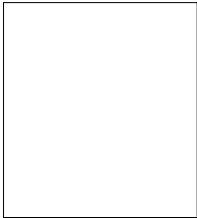
forseti.

I. VIÐAUKI

FYRIRMYND AÐ SKIPSTJÓRNARSKÍRTEINI FYRIR SIGLINGAR Á SKIPGENGUM VATNALEIÐUM

(85 mm × 54 mm — ljósblár bakgrunnur)

Eðliseiginleikar pappírsins skulu vera í samræmi við ISO-staðal 78.10.

SKIPSTJÓRNARSKÍRTEINI FYRIR SIGLINGAR Á SKIPGENGUM VATNALEIÐUM A/B	ÍSLAND
1. xxx	
2. xxx	
3. 1.1. 1996 — IS-Reykjavík	
4. 2.1. 1996	
	6.
7. #####	
8. AB	
9. R tonn, kW, xx	
10. 1.1.2061	
11.	5. xxx

SKIPSTJÓRNARSKÍRTEINI FYRIR VÖRU- OG FARÞEGAFLOTNINGA Á SKIPGENGUM VATNALEIÐUM	
1. Kenninafn handhafa	9. - R - Ratsjá
2. Eiginnafn	- Skipaflokkur og burðargeta
3. Fæðingardagur og ár	(tonn, kW, farþegar)
4. Útgáfudagur skírteinis	10. Fyrningardagsetning
5. Útgáfunúmer	11. Áritanir
6. Ljósmynd af handhafa	Takmarkanir
7. Undirskrift handhafa	
8. A. Allar vatnaleiðir nema Rínarfljót	
B. Allar vatnaleiðir nema þær sem liggja að sjó og Rínarfljót	
	Fyrirmynd fyrir Evrópusambandið

II. VIÐAUKI

FAGÞEKking SEM ER KRAFIST TIL AÐ ÖÐLAST SKIPSTJÓRNARSKÍRTEINI FYRIR SIGLINGAR Á SKIPGENGUM VATNALEIÐUM

KAFLI A

Almennar námsgreinar sem lúta að vöru- og farþegaflutningum

1. HLUTI: SKÍRTEINI Í FLOKKI A

1. *Siglingafræði*

- a) Nákvæm þekking á umferðarreglum á skipgengum vatnaleiðum og vatnaleiðum sem liggja að sjó, einkum evrópskum reglum um skipgengar vatnaleiðir (ECIW) og alþjóðareglum til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, meðal annars siglingamerkjum (merkingum og baujum á vatnaleiðum);
- b) þekking á almennum landfræðilegum, vatnafræðilegum, veðurfræðilegum og útlitslegum einkennum helstu skipgengu vatnaleiða og vatnaleiða sem liggja að sjó;
- c) sigling eftir kennileitum á jörðu þar sem fjallað er um:

ákvörðun stefnu, staðsetningarlínur og staðsetningu skips, prentað mál og auglýsingar um siglingafræði, notkun sjókorta, siglingamerki og baujur, prófun áttavita og grundvallaratriði varðandi þekkingu á sjávarföllum.

2. *Stjórn tók skips*

- a) Stjórn skips þar sem tekið er tillit til vinds, strauma, iðustrauma og djúpristu til að unnt sé að tryggja nægilega flothæfni og stöðugleika;
- b) hvaða hlutverki stýri og skrófa gegna og hvernig þau starfa;
- c) að festa skip með akkeri og binda við ólíkar aðstæður;
- d) stjórn tók í skipastigum og höfnum, stjórn tók þegar öðrum skipum er mætt eða siglt er fram úr þeim.

3. *Smíði skips og stöðugleiki*

- a) Þekking á helstu meginreglum skipasmíði, einkum með tilliti til öryggis farþega, áhafnar og skips;
- b) grundvallarþekking á ákvæðum tilskipunar ráðsins 82/714/EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum⁽¹⁾;
- c) grundvallarþekking á helstu hlutum sem skipið er smíðað úr;
- d) fræðileg þekking á reglum um flothæfni og stöðugleika og beitingu þeirra, einkum að því er varðar haffæri;
- e) viðbótarkröfur, einkum viðbótartækjabúnaður, á vatnaleiðum sem liggja að sjó.

⁽¹⁾ Stj. tíð. EB nr. L 301, 28. 10. 1982, bls. 1.

4. *Vélar*
 - a) Grundvallarþekking á smíði véla og hvernig þær vinna til að unnt sé að tryggja að þær gangi eðlilega;
 - b) starfræksla og skoðun aðal- og hjálparvéla og til hvaða ráða ber að grípa ef vélarbilun verður.
 5. *Ferming og afferming*
 - a) Notkun djúpristukvarða;
 - b) ákvörðun burðargetu með því að styðjast við mælibréfið;
 - c) ferming og afferming, frágangur farms (áætlun um frágang farms).
 6. *Viðbrögð við sérstakar aðstæður*
 - a) Frumatriði slysavarna;
 - b) ráðstafanir sem grípa ber til ef bilun eða tjón verður, skip lendir í árekstri eða strandar, þar með talið hvernig stöðva á leka;
 - c) notkun björgunartækja og björgunarbúnaðar;
 - d) hjálp í viðlögum ef slys ber að höndum;
 - e) brunavarnir og notkun slökkvitækja og slökkvibúnaðar;
 - f) mengunarvarnir á vatnaleiðum;
 - g) sérstakar ráðstafanir í tengslum við björgun mannlífa, skipa og farms á skipgengum vatnaleiðum sem liggja að sjó, að komast lífs af úr sjávarháska.
2. **HLUTI: SKÍRTEINI Í FLOKKI B**
1. *Siglingafræði*
 - a) Nákvæm þekking á umferðarreglum á skipgengum vatnaleiðum, einkum evrópskum reglum um skipgengar vatnaleiðir (ECIW), meðal annars siglingamerkjum (merkingum og baujum á vatnaleiðum);
 - b) þekking á almennum landfræðilegum, vatnafræðilegum, veðurfræðilegum og útlitslegum einkennum helstu skipgengu vatnaleiða;
 - c) ákvörðun stefnu, prentað mál og auglýsingar um siglingafræði, baujur.
 2. *Stjórnök skips*
 - a) Stjórn skips þar sem tekið er tillit til vinds, strauma, iðustrauma og djúpristu til að unnt sé að tryggja nægilega flothæfni og stöðugleika;
 - b) hvaða hlutverki stýri og skrófa gegna og hvernig þau starfa;
 - c) að festa skip með akkeri og binda við ólíkar aðstæður;
 - d) stjórnök í skipastigum og höfnum, stjórnök þegar öðrum skipum er mætt eða siglt er fram úr þeim.

3. *Smíði skips og stöðugleiki*
 - a) Þekking á helstu meginreglum skipasmíði, einkum með tilliti til öryggis farþega, áhafnar og skips;
 - b) grundvallarþekking á ákvæðum tilskipunar ráðsins 82/714/EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum;
 - c) grundvallarþekking á helstu hlutum sem skipið er smíðað úr;
 - d) fræðileg þekking á reglum um flothæfni og stöðugleika og beitingu þeirra.
4. *Vélar*
 - a) Grundvallarþekking á smíði véla og hvernig þær vinna til að unnt sé að tryggja að þær gangi eðlilega;
 - b) starfræksla og skoðun aðal- og hjálparvéla og til hvaða ráða ber að grípa ef vélarbilun verður.
5. *Ferming og afferming*
 - a) Notkun djúpristukvarða;
 - b) ákvörðun burðargetu með því að styðjast við mælibréfið;
 - c) ferming og afferming, frágangur farms (áætlun um frágang farms).
6. *Viðbrögð við sérstakar aðstæður*
 - a) Frumatriði slysavarna;
 - b) ráðstafanir sem grípa ber til ef bilun eða tjón verður, skip lendir í árekstri eða strandar, þar með talið hvernig stöðva á leka;
 - c) notkun björgunartækja björgunarbúnaðar;
 - d) hjálp í viðlögum ef slys ber að höndum;
 - e) brunavarnir og notkun slökkvitækja og slökkvibúnaðar;
 - f) mengunarvarnir á vatnaleiðum.

KAFLI B

Lögboðnar viðbótarnámsgreinar sem fjalla um siglingu eftir ratsjá

- a) Þekking í ratsjárfræðum: almenn þekking á útvarpsbylgjum og frumatriðum þess hvernig ratsjá starfar;
- b) hæfni í að nota ratsjárþúnað, túlkun ratsjármynda, greining upplýsinga sem þúnaðurinn veitir og þekking á takmörkunum þeirra upplýsinga sem ratsjái veitir;
- c) notkun beygjumælis;
- d) þekking á evrópskum reglum um skipgengar vatnaleiðir (ECIW) með tilliti til siglingar eftir ratsjá.

KAFLI C**Lögboðin viðbótarkunnátta vegna farþegaflutninga**

1. Grundvallarþekking á tæknilegum reglugerðum um: stöðugleika farþegaskipa ef tjón eða bilun verður, vatnsþétt skilrúm, hámarksdjúpristu.
2. Hjálpi í viðlögum ef slys ber að höndum.
3. Brunavarnir og slökkvitæki og slökkvibúnaður.
4. Aðferðir og tækjabúnaður við björgun mannlífa.
5. Hvernig vernda ber farþega almennt, einkum ef yfirgefa þarf skip, bilun eða tjón verður, skip lendir í árekstri eða strandar, eldur brýst út, sprenging verður eða aðrir atburðir sem kunna að leiða til þess að skelfing grípi um sig.
6. Þekking á öryggisleiðbeiningum (neyðarútgangar, landgöngubrýr, notkun neyðarstýris).